

Świadczenie usług turystycznych na wsi podlega takim samym przepisom w zakresie rozpoczynania działalności gospodarczej, jej ewidencjonowania i prowadzenia, jak działalność usługowa w ogóle. Od zasady istnieją jednak pewne wyjątki, w szczególności dla osób zamierzających traktować usługi turystyczne jako zajęcie dodatkowe, przy okazji prowadzenia gospodarstwa rolnego.

Prawo działalności gospodarczej

Co do wspomnianych wyjątków od ogólnej zasady rejestrowania lub ewidencjonowania działalności gospodarczej, podstawowe znaczenie ma art. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a więc ustawy nie stosuje się do:

- działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, śródlądowego;
- wynajmowania przez rolników pokoi i miejsc na ustawianie namiotów, sprzedaży posiłków domowych i świadczenia w gospodarstwach rolnych innych usług związanych z pobytem turystów.

Osoby zamierzające prowadzić działalność w takim zakresie nie mają m.in. obowiązku zgłoszenia do ewidencji gospodarczej. Tam gdzie działalność turystyczna zaczyna dominować, albo wypiera całkowicie działalność rolniczą, wówczas stosowanie tego przepisu traci uzasadnienie. Poza tym rolnik może zatrudnić pracownika lub powierzyć innej osobie niektóre czynności w oparciu o umowę zlecenia lub o dzieło i nie wpłynie to na wyłączenie takiej działalności spod działania ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Prawo działalności gospodarczej nie definiuje pojęć *rolnika* czy *gospodarstwa rolnego* i w tym celu należy odnieść się do takich ustaw, jak:

1. Ustawa o ubezpieczeniu społecznym rolników – jako rolnika określa pełnoletnia osobę fizyczną zamieszkałą i prowadzącą na terytorium RP osobiście i na własny rachunek działalność rolniczą w pozostającym w jej posiadaniu gospodarstwie rolnym, w tym również w ramach grupy producentów rolnych, a także osobę, która przeznaczyła grunty do zalesienia;
2. Wg art. 55 Kodeksu Cywilnego za gospodarstwo rolne uważa się grunty rolne wraz z gruntami leśnymi, budynkami lub ich częściami, urządzeniami i inwentarzem, jeżeli stanowią lub mogą stanowić zorganizowaną całość gospodarczą oraz prawami związanymi z prowadzeniem gospodarstwa rolnego;
3. Ustawa o ubezpieczeniu społecznym rolników w art. 6 pkt 4 uznaje za gospodarstwo rolne każde gospodarstwo służące prowadzeniu działalności rolniczej, tzn. produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej;
4. W art. 1 ust. 2 ustawy o podatku rolnym za gospodarstwo rolne dla celów podatku rolnego uważa się obszar użytków rolnych, gruntów pod stawami oraz sklasyfikowanych w operatach ewidencyjnych jako użytki rolne, gruntów pod zabudowaniami związanymi z prowadzeniem tego gospodarstwa o łącznej

powierzchni przekraczającej 1 ha (suma gruntów musi przekraczać 1 ha fizyczny lub przeliczeniowy).

Dla zastosowania przepisów o działalności gospodarczej GOSPODARSTWO ROLNE definiuje się jako grunty, budynki, urządzenia i inwentarz faktycznie służące produkcji rolnej. Świadczenie usług w gospodarstwie rolnym oznacza zatem świadczenie ich w oparciu o zabudowania, grunty i inne zasoby tego gospodarstwa, bez zmiany ich charakteru i naruszenia podstawowej funkcji, czyli zachowanie zdolności do produkcji rolnej.

Posiadanie gospodarstwa rolnego rolnik może udokumentować poprzez:

- zaświadczenie wydane przez urząd gminy potwierdzające posiadanie gospodarstwa rolnego,
- zaświadczenie z urzędu gminy potwierdzające, że dana osoba jest płatnikiem podatku rolnego z gospodarstwa rolnego,
- wypis z ewidencji gruntów i budynków wydany przez starostę powiatowego,
- umowę dzierżawy gospodarstwa rolnego, zawartej w formie pisemnej,
- wyciąg z księgi wieczystej.

Wyłączenie usług turystycznych określonych w art. 3 Prawa działalności gospodarczej z zakresu jego działania nie będzie dotyczyło usług świadczonych przez osoby prawne i handlowe spółki osobowe – nie można ich uznać za rolników. **Art. 3 wyłącza spod działania ustawy Prawa działalności gospodarczej dość wąski zakres usług:**

- wynajmowanie pokoi (a zatem nie odrębnych miejsc noclegowych, całych domów czy domków turystycznych, przyczep mieszkalnych),
- miejsc na ustawienie namiotów (także bez przyczep mieszkalnych),
- sprzedaży posiłków domowych (nie zaś prowadzenia innych ogólnodostępnych usług gastronomicznych, także w zakresie tzw. małej gastronomii),
- świadczenie innych usług związanych z pobytem turystów, które jak wyżej wskazano, powinny być wykonywane w gospodarstwie rolnym i związane z pobytem turystów w tym gospodarstwie.

Podatek dochodowy od osób fizycznych

Art. 21 pkt. 43 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych przewiduje zwolnienie z opodatkowania dochodów z tytułu wynajmowania pokoi gościnnych, jeżeli spełnione są równocześnie następujące warunki:

1. Wynajmowane pokoje znajdują się w budynkach mieszkalnych, nie w domkach turystycznych, pomieszczeniach gospodarczych adaptowanych na cele usługowe ani nie udostępniają miejsc na ustawienie namiotów;
2. Budynki mieszkalne należą do gospodarstwa rolnego w rozumieniu ustawy o podatku rolnym (obszar użytków rolnych, gruntów pod stawami oraz sklasyfikowanych w ewidencji jako użytki rolne, gruntów pod zabudowaniami związanymi z prowadzeniem tego gospodarstwa o łącznej powierzchni przekraczającej 1 ha lub o powierzchni użytków rolnych przekraczającej 1 ha przeliczeniowy, stanowiący własność lub znajdujący się w posiadaniu osoby fizycznej lub osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej; w tym przypadku ustawodawca nie wymaga aby wynajmujący był czynnym rolnikiem;
3. Budynki mieszkalne w których wynajmowane są pokoje muszą być położone na terenach wiejskich, tzn. poza granicami administracyjnymi miast;
4. Pokoje są wynajmowane osobom przebywającym na wypoczynku (zwolnienie nie dotyczy wynajmowania pokoi na stałe, podnajmowanie mieszkań i innych tego typu sytuacji);
5. Liczba wynajmowanych pokoi nie przekracza 5. Do tej liczby wlicza się jedynie pokoje oddawane do wyłącznej dyspozycji gości, bez jadalni, bawialni, werandy i tym podobnych pomieszczeń ogólnie dostępnych.

Zwolnieniu podlegają również dochody uzyskane z tytułu wyżywienia gości mieszkających w wynajmowanych pokojach. Zwolnienie przysługuje każdemu kto spełnia te warunki nawet, jeżeli osiąga dodatkowe dochody z innego tytułu, np. z działalności handlowej.

Obowiązkiem dotyczącym wszystkich kwaterodawców nie prowadzących dokumentacji księgowej (księgi rachunkowe, książki przychodów i rozchodów) jest prowadzenie dziennej ewidencji sprzedaży (obowiązek taki jednak wynika z innych przepisów, np. ustawy o podatku VAT), która powinna odzwierciedlać rzeczywisty przepływ sprzedaży.

Dla kolejnej grupy podatników przygotowano możliwość opłacania podatku dochodowego od osób fizycznych w formie zryczałtowanej, tzn. jako ryczałt od przychodów ewidencjonowanych lub kartę podatkową.

Na podstawie art. 23 ust 1 a ustawy, w formie karty podatkowej mogą opłacać podatek kwaterodawcy, w tym także rolnicy, na niżej podanych warunkach:

- osoby świadczące usługi hotelarskie polegające na wynajmie pokoi gościnnych i domków turystycznych (w tym także wydające gościom posiłki), jeżeli łączna liczba pokoi (w tym także w domkach turystycznych) nie przekracza 12;
- osoby prowadzące stołówki lub inną działalność gastronomiczną.

Wysokość stawek (za usługi hotelarskie), w miejscowości do 5 tysięcy mieszkańców, wynosi 57-130 zł, przy zatrudnieniu nie więcej niż 2 pracowników lub 2 pełnoletnich członków rodziny, nie wyłączając małżonka.

Działalności na karcie podatkowej nie można łączyć z żadną inną działalnością, także podlegającą opodatkowaniu kartą podatkową.

Osobom prowadzącym pozarolniczą działalność, zamierzającym inwestować i modernizować pomieszczenia (ponosząc wydatki), korzystniejsze **może być opodatkowanie na zasadach ogólnych**, czyli płacenie podatku w zależności od faktycznie uzyskiwanych dochodów, po jego comiesięcznym obliczaniu na podstawie deklaracji składanych w urzędzie skarbowym na druku PIT-5.

Podatek na zasadach ogólnych dotyczy:

- osób prowadzących działalność pozarolniczą, które nie podlegają zwolnieniu z podatku dochodowego lub innych form opodatkowania (karta, ryczałt),
- osób, które zrezygnowały z innych form opodatkowania,
- działalności podatników dokonujących czynności podlegających regulacji i opodatkowaniu podatkiem VAT,
- dochodów usługowych pochodzących z najmu, czy też działalności świadczonych okazjonalnie, np. wesela, impreza okolicznościowa.

Skala podatkowa w 2011 (obowiązuje taka sama skala jak w 2010 r.) *wynosi: 18 % przy dochodach do 85 528 zł minus 566 zł 02 gr i 32 % od nadwyżki ponad 85 528 zł). Przy tej formie opodatkowania możliwe jest odliczenie kosztów uzyskania przychodu pod warunkiem udokumentowania wszystkich operacji finansowych, na podstawie prowadzonej książki przychodów i rozchodów.*

VAT w Agroturystyce

Kolejnym obowiązkiem podatkowym, niezależnym od podatku dochodowego od osób fizycznych, jest podatek VAT od towarów i usług (opłacany na podstawie ustawy z dnia 11 marca 2004 o podatku od towarów i usług Dz. U. Nr 54 poz. 535, ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług). Rolnicy mają obowiązek ewidencjonowania przychodów, wynikający z przepisów o VAT. W myśl art. 15.1 ustawy podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą. GUS zakwalifikował agroturystykę do podklasy: „Obiektów noclegowych turystycznych i miejsc krótkotrwałego zakwaterowania” w grupie 55.20.Z, co obliguje podatnika do naliczania podatku VAT w wysokości 8% (stawka 7% obowiązywała do 2010 r.). Art. 113.1 Ustawy mówi: „Zwalnia się z podatku podatników, u których wartość sprzedaży opodatkowanej nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 150 000 zł”. Artykuł 96.1 mówi: „Podmioty, o których mowa w art. 15, są obowiązane, przed dniem wykonania pierwszej czynności określonej a art. 5, złożyć naczelnikowi urzędu skarbowego zgłoszenie rejestracyjne, z zastrzeżeniem ust.3, który mówi, że „Podmioty wymienione w art. 15, zwolnione od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 lub wykonujący wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43.1 i art. 82.3, mogą złożyć zgłoszenie rejestracyjne. Zatem osoby rozpoczynające działalność nie muszą rejestrować się jako VAT-owcy do momentu przekroczenia limitu przychodu, liczonego proporcjonalnie do okresu działalności. Należy jednak pamiętać, że przychód, w przypadku prowadzenia różnych działalności, jest

sumowany.

Reasumując, **rolnicy (podatnicy) są zobowiązani do prowadzenia dziennej ewidencji sprzedaży, co pozwoli na uchwycenie granicznego limitu (150 000 zł)**. Ewidencję można prowadzić w zwykłym zeszycie, pamiętając o numerowaniu i parafowaniu stron, notując datę przychodu, kwotę przychodu i kwotę przychodu narastająco. Pamiętać należy, że kwota limitu odnosi się proporcjonalnie do czasu prowadzenia działalności. Jeśli rolnik rozpoczął działalność agroturystyczną w ciągu roku, limit przychodu jest iloczynem limitu dziennego i liczby dni do końca roku, czyli $150\ 000 : 365 \text{ dni} = 410,96 \text{ zł}$.

Podatek od nieruchomości

Powszechny podatek płacony na podstawie ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych przez posiadaczy gruntów, budynków i budowli (np. ogrodzeń), ustalany co do wysokości i nakładany przez gminę (tzw. podatek lokalny).

Zwolnione z podatku są:

- grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów jako użytki rolne, grunty zadrzewione i lasy, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej (oznacza to, że obowiązek podatkowy nie dotyczy wykorzystywania gruntów rolnych czy leśnych bez zmian ich podstawowego przeznaczenia, np. przez przeznaczenie pod ustawienie namiotów lub przyczep, jeżeli nie ogranicza to produkcji rolnej lub leśnej);
- budynki gospodarcze lub ich części położone na gruntach rolnych, służące wyłącznie działalności rolniczej;
- nieruchomości zajęte na potrzeby prowadzenia przez stowarzyszenia statutowej działalności wśród dzieci i młodzieży w zakresie oświaty, wychowania, nauki i techniki, kultury fizycznej i sportu, z wyjątkiem wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej;
- grunty zajęte trwale na obozowiska i bazy wypoczynkowe dzieci i młodzieży.

Podatek od pozostałych gruntów, budynków i budowli jest zróżnicowany ze względu na sposób ich wykorzystania.

Opłata miejscowa

Opłata miejscowa zwana potocznie opłatą klimatyczną regulowana jest również przez ustawę o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z art. 17 ustawy z 12 stycznia 1991 r. (Dz.U. z 2010 r. nr 95, poz. 613 ze zm.) opłatę miejscową pobiera się od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych w miejscowościach posiadających korzystne właściwości klimatyczne, walory krajobrazowe oraz warunki umożliwiające pobyt osób w tych celach, w miejscowościach znajdujących się na obszarach, którym nadano status obszaru ochrony uzdrowiskowej na zasadach określonych w ustawie z 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. Nr 167, poz. 1399, z 2007 r. Nr 133, poz. 921 oraz z 2009 r. Nr 62, poz. 504), za każdy dzień pobytu w takich miejscowościach. Rada gminy ma obowiązek

określenia w uchwale zasad ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat określonych w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych. To szerokie upoważnienia daje radzie znaczne możliwości regulacji prawnej, ograniczeniem jest jedynie maksymalna wysokość opłat ustanowiona w ustawie. W 2011 r. stawka nie mogła przekroczyć 1,93 zł dziennie dla miejscowości posiadających korzystne właściwości klimatyczne, walory krajobrazowe oraz warunki umożliwiające pobyt osób w tych celach. Najrozsądniejszym rozwiązaniem wydaje się pobieranie opłaty w ostatnim dniu pobytu.

Zwolnieniu podmiotowemu (art. 17 ust. 2 ustawy) podlegają:

1. pod warunkiem wzajemności – członkowie personelu przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz inne osoby zrównane z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają miejsca pobytu stałego na terytorium RP,
2. od osób przebywających w szpitalach,
3. od osób niewidomych i ich przewodników,
4. od podatników podatku od nieruchomości z tytułu posiadania domów letniskowych położonych w miejscowości, w której pobiera się opłatę miejscową albo uzdrowiskową,
5. od zorganizowanych grup dzieci i młodzieży szkolnej.

Przepisy o usługach turystycznych

Zgodnie z art. 35.2. ustawy o usługach turystycznych (ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, Dz.U. 2004 nr 223 poz. 2268 z późn. zm.) usługi hotelarskie mogą być świadczone również w innych obiektach, jeżeli obiekty te spełniają minimalne wymagania co do wyposażenia, o których mowa w art. 45 pkt. 4 oraz wymagania określone w ust. 1 pkt. 2. (Do innych obiektów zaliczają się obiekty, w których świadczone są usługi turystyki wiejskiej w tym agroturystyki). Aby świadczyć usługi należy spełnić minimalne wymagania określone w **załączniku nr 7** do Rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 sierpnia 2004 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 188, poz.1945).

Minimalne wymagania co do wyposażenia dla innych obiektów świadczących usługi hotelarskie (załącznik nr 7)

Lp.	WYMAGANIA
I. Dla wynajmowania miejsc na ustawienie namiotów i przyczep samochodowych	
1.	Teren obozowiska wyrównany, suchy, ukształtowany w sposób zapewniający odprowadzenie wód opadowych i uprzątnięty z przedmiotów mogących zagrażać bezpieczeństwu

2.	Punkt poboru wody do picia ¹⁾ i potrzeb gospodarczych
3.	Miejsce wylewania nieczystości płynnych odpowiednio zabezpieczone i oznakowane
4.	Pojemnik na śmieci i odpady stałe, regularnie opróżniany
5.	Ustęp utrzymywany w czystości
II. Dla wynajmowania miejsc w namiotach, przyczepach mieszkalnych, domkach turystycznych i obiektach prowizorycznych	
6.	Stanowiska dla namiotów i przyczep mieszkalnych oraz dojścia do stanowisk utwardzone
7.	Oświetlenie dojść do stanowisk i obiektów higieniczno-sanitarnych
8.	Półka lub stelaż na rzeczy osobiste
9.	Oddzielne łóżka lub łóżka polowe dla każdego korzystającego z namiotu, w odległości nie mniejszej niż 30 cm pomiędzy łóżkami
III. Dla wynajmowania miejsc i świadczenia usług w budynkach stałych	
10.	Ogrzewanie – w całym obiekcie w miesiącach X-IV, temperatura minimum 18°C
11.	Instalacja sanitarna: zimna woda przez całą dobę i dostęp do ciepłej wody ²⁾
12.	Maksymalna liczba osób przypadających na jeden w.h.s. *) – 15
13.	Wyposażenie podstawowe w.h.s.:
	1) natrysk lub wanna
	2) umywalka z blatem lub półką i wieszakiem na ręcznik
	3) WC
	4) lustro z górnym lub bocznym oświetleniem
	5) uniwersalne gniazdo elektryczne z osłoną
	6) pojemnik na śmieci (niepalny lub trudno palny)
	7) dozownik do płynnego mydła i ręczniki papierowe
IV. Dla wynajmowania miejsc noclegowych w pomieszczeniach wspólnych (salach)	
14.	Powierzchnia sal nie mniejsza niż 2,5 m ² – na jedną osobę (przy łóżkach piętrowych 1,5 m ²)
15.	Wyposażenie sal sypialnych
	1) łóżka jednoosobowe o wymiarach minimum 80×190 cm
	2) oddzielne zamknięte szafki dla każdej osoby
	3) stół
	4) krzesła lub taborety (1 na osobę) lub ławy
	5) wieszaki na odzież wierzchnią
	6) lustro
	7) oświetlenie ogólne
16.	Dostęp do w.h.s. jak w lp. 12 i 13
V. Dla wynajmowania samodzielnych pokoi	
17.	Powierzchnia mieszkalna w m ² :
	1) pokój 1- i 2-osobowy – 6 m ²
	2) pokój większy niż 2-osobowy – dodatkowo 2 m ² na każdą następną osobę ³⁾
18.	Zestaw wyposażenia meblowego:
	1) łóżka jednoosobowe o wymiarach minimum 80×190 cm lub łóżka dwuosobowe o wymiarach minimum 120×190 cm
	2) nocny stolik lub półka przy każdym łóżku
	3) stół lub stolik

	4) krzesło lub taboret (1 na osobę, lecz nie mniej niż 2 na pokój) lub ława
	5) wieszak na odzież oraz półka lub stelaż na rzeczy osobiste
19.	Pościel dla jednej osoby:
	1) kołdra lub dwa koce
	2) poduszka
	3) poszwa
	4) poszewka na poduszkę
	5) prześcieradło
20.	Oświetlenie – minimum jeden punkt świetlny o mocy 60 W
21.	Zasłony okienne zaciemniające
22.	Dostęp do w.h.s. jak w lp. 12 i 13
23.	Kosz na śmieci niepalny lub trudno palny

Objaśnienia odnośników i skrótów:

- 1) Dopuszcza się miejsca biwakowania przy szlakach wodnych bez punktu poboru wody do picia
- 2) Minimum dwie godziny rano i dwie godziny wieczorem o ustalonych porach
- 3) W pomieszczeniach o wysokości co najmniej 2,5 m dopuszcza się łóżka piętrowe – powierzchnia pokoju może zostać zmniejszona o 20%

*) w.h.s. – węzeł higieniczno-sanitarny.

Żywnienie turystów

Z zakwaterowaniem nierozdzielnie łączy się możliwość wyżywienia w trakcie pobytu (turyści przebywający w obiekcie nie mają obowiązku korzystania z usługi żywieniowej). Decydując się jednak na wyżywienie należy zwracać uwagę na jakość usługi, a w szczególności na:

- higienę i bezpieczeństwo zdrowotne żywności
- potrawy regionalne
- miejsce spożywanego posiłku
- obsługę.

Jednakże należy pamiętać, że sprzedaż posiłków w ramach usług agroturystycznych dotyczy wyłącznie gości wypoczywających w gospodarstwie.

Ustawa z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 21, poz. 105) nowelizuje m.in. zapis artykułu 63 ust 2. ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1225, z późn. zm.) rozszerzając listę podmiotów, **dla których**

wystarczająca jest rejestracja działalności przez Powiatowego Inspektora Sanitarnego, bez konieczności dodatkowego zatwierdzania zakładu. Tak więc zatwierdzenie działalności nie jest wymagane w stosunku do gospodarstw agroturystycznych, a jedynie wniosek o wpis do rejestru zakładów, do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Wniosek wg określonego wzoru można pobrać ze strony internetowej.

Szerzej pojęte żywienie osób oznacza dostosowanie kuchni do ogólnych przepisów dotyczących wymagań higienicznych określonych w Ustawie o bezpieczeństwie żywności i żywienia, której Art. 59 mówi:

1. Podmioty działające na rynku spożywczym są obowiązane przestrzegać w zakładach wymagań higienicznych określonych w rozporządzeniu nr 852/2004.
2. Osoba pracująca w styczności z żywnością powinna uzyskać określone przepisami o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi orzeczenie lekarskie dla celów sanitarno-epidemiologicznych o braku przeciwwskazań do wykonywania prac, przy wykonywaniu których istnieje możliwość przeniesienia zakażenia na inne osoby.
3. Spełnienie wymagań określonych w rozdziale XII załącznika II do rozporządzenia nr 852/2004 jest potwierdzane dokumentacją o przeprowadzonych szkoleniach lub udzielonym instruktazu osobom wykonującym prace przy produkcji lub w obrocie żywnością oraz osobom odpowiedzialnym za wdrożenie i stosowanie zasad systemu HACCP w zakładzie.
4. Podmiot działający na rynku spożywczym jest obowiązany przechowywać w aktach osobowych orzeczenia lekarskie i dokumentację, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz udostępniać je na żądanie organów urzędowej kontroli żywności.
5. Kopie orzeczenia lekarskiego oraz dokumentacji, o których mowa w ust. 2 i 3, znajdują się w miejscu wykonywania pracy przez osobę, której dotyczy to orzeczenie lub dokumentacja.

Art. 59a. Podmioty działające na rynku spożywczym, prowadzące zakłady obrotu żywnością lub gastronomii, obowiązane są uwzględniać w procedurach dotyczących dobrej praktyki higienicznej oraz wdrażania i stosowania zasad systemu HACCP prawo wstępu i korzystania z tych zakładów przez osoby niepełnosprawne z psem asystującym w rozumieniu przepisów o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Najważniejszymi aktami prawnymi z zakresu prawa żywnościowego są:

- USTAWA O BEZPIECZEŃSTWIE ŻYWNOCI I ŻYWIENIA (Dz.U. z dnia 27 września 2006 r. Nr 171, poz. 12250 oraz nowelizacja ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r Dz. U. z dnia 8.II.2010) regulująca wymagania, które muszą być spełnione, by żywność (krajowa i importowana) znajdująca się w obrocie (na rynku) była bezpieczna dla zdrowia konsumentów.

- ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 852/2004 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 29 kwietnia 2004 w sprawie higieny środków spożywczych, obligujące podmioty działające w sektorze spożywczym m. in. do zapewnienia, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności, wymogów higienicznych ustanowionych w rozporządzeniu, wdrażania HACCP, rejestracji i zatwierdzania zakładów w Państwowej Inspekcji Sanitarnej.
- ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 882/2004 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt.

UWAGA !

1. Z chwilą rozpoczęcia świadczenia usług agroturystycznych należy zgłosić obiekt do ewidencji w gminie;
2. Należy spełnić minimalne wymagania co do wyposażenia określone mianem „innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie”, zgodnie z załącznikiem nr 7 do ustawy o usługach turystycznych;
3. Istnieje zakaz używania nazw rodzajowych chronionych (hotel, motel, pensjonat, kemping, pole biwakowe, schronisko, schronisko młodzieżowe, dom wycieczkowy);
4. Należy posiadać i przechowywać dokumentację budowlaną, sanitarną lub przeciwpożarową na żądanie organu prowadzącego ewidencję lub kontrolującego;
5. Z chwilą rozpoczęcia świadczenia usług agroturystycznych należy uzyskać wniosek o wpis do rejestru zakładów do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego.

Opracowała:

Barbara Ditrich